

Dětský letní tábor 2011

Téma: Osadníci Země Smaragdového hada

Kdy? 20. 8. – 27. 8. 2011

Kde? Jako obvykle v Bohdalově

Kdo? 47 dětí od 1. do 8. ročníku převážně naší ZŠ

S kým? S učiteli a odrostlými absolventy naší školy - šamanem, alchymistou, čarodějnicí, mnichem, Poseidonem,...

Proč? Protože nás to baví ☺

Dne 20. srpna roku 2011 v 9 hodin ráno jsme se rozloučili s rodiči a vyrazili jsme na dlouhou a dobrodružnou výpravu. Poznat a osídlit nové země nebylo nikdy nic lehkého, ale to, co čekalo nás, předčilo všechna naše očekávání. Cesta autobusem zprvu ubíhala pokojně. Děti i jejich učitelé se kochali krajinou a sdělovali si zážitky z pomalu končících prázdnin. Ale pak se náhle jednomu z cestujících udělalo špatně. Když jej pan učitel doprovodil ven a opatrně jej přidržel nad trávnickem, vyřítilo se na ně několik polonahých domorodců pomalovaných válečnými barvami, s oštěpy a luky. Byli jsme přepadeni! Starší děti s panem učitelem se vydali do vnitrozemí pěšky. Pokud splní všechny úkoly, budeme se moci volně pohybovat po neznámém území. A pokud nesplní? To jsme nevěděli. Mladší část výpravy s paní učitelkou byla vzata jako rukojmí zpět do autobusu a s obavami čekala, zda bude vysvobozena.

Nakonec se ale vše zdařilo, všichni jsme se setkali v táboře a před námi se otevřela Země Smaragdového hada. Nádherná, rozlehlá, plná rybníků, lesů a dalších překvapení. Hned prvního večera za námi přišel šaman. Vyprávěl nám tklivý příběh o tom, jak Smaragdový had, léta střežící pokoj a bohatství jeho země, náhle zmizel. Mnoho lidí se snažilo jej znovu nalézt, ale nikomu se to nepodařilo. A šaman vkládal své poslední naděje v nás. Kouzlo, které bylo potřeba ke vzkříšení hada, šaman znal, neb si jej šamani předávali po staletí z generace na generaci. Ale co mu chybělo, byl kouzelný lektvar, skládající se z několika nenahraditelných přísad. Slzy Fénixe, jed Dračího krále, hadí ocásky, žíně jednorozců, kameny Pramene života, pera z křídel krásných Pegasů, šupina vládce moří Poseidona nebo krev Medúzy, to vše jsme museli pro šamana získat, abychom se mohli volně pohybovat po této zemi. Navíc jsme našli podivný vzkaz v láhvi. Starý námořník napsal dopis, a jedna jeho část byla prázdná. Nestihl dopis dopsat nebo jen my jej neumíme přečíst? Další záhada.

Jednorozci se sem chodí pást každou sobotu. Jít v noci podél otisků jejich kopyt a posbírat stříbrné žíně bylo jednoduché. Další úkoly už byly těžší. Lidé, kteří suroviny vlastnili, znali jejich cenu a nevydali by je jen tak. Například čarodějnice nám dala hadí ocásky jen směnou za stříbrná pera z křídel Pegasů. A zkusili jste už někdy takového kouzelného koně chytit a pak zkrotit? A pokud už někomu vezmu krásná pírka, musím ho také nakrmit a napojit, aby neztratil sílu. Pro krev Medúzy bylo nutné urazit strastiplnou pouť a strávit noc pod nebem plným hvězd. Ani alchymista nám jed Dračího krále nedal zadarmo. Uplést věnečky z kopřiv nebo vyrobit vor a přepravit na něm rozdělaný oheň jsou úkoly pro statečné. Ale v jednom případě jsme měli opravdu štěstí. Poseidon, jehož šupinu jsme měli získat, je vládce všech moří a sladkou vodu nemá rád. Naštěstí svou dovolenou trávil právě na Bohdalovském rybníku. Pro každou jeho šupinu si muselo jedno družstvo mladších dětí doplnout společně. Ani získat kameny Pramene života nebylo snadné, v průběhu orientačního závodu se strhla krutá bouře a blesky provázely naše kroky.

Nakonec jsme získali všechny potřebné přísady. Ale nikdo z jejich vlastníků nám neschvaloval pomoc šamanovi. Všichni nás varovali, že chce lektvar zneužít pro svůj zisk. Proto nám alchymista daroval ještě uspávací prášek. Odevzdali jsme šamanovi všechny přísady včetně uspávadla a čekali, co bude dál. Opravdu, jen měl svůj lektvar hotový, začal se napařovat, jak se stane jediným vládcem země a z nás udělá své otroky. Naštěstí netrvalo dlouho a šaman tvrdě usnul, než dokončil další panovačnou větu. Zneškodnili jsme ho a šli vzkřísit Smaragdového hada správným lektvarem. Noční hladina rybníka byla velmi temná a tichá. Ale pak se objevil Smaragdový had. Veškerá jeho moc se soustředila v jeho očích. Když jejich studené světlo dopadlo na dopis starého námořníka, objevilo se pokračování zprávy. Dozvěděli jsme se, jak najít poklad, uschovaný zde před staletími tlupou pirátů. První podmínkou bylo projít stezku odvahy, na níž nás čekalo mnoho nebezpečí. Ale co bychom neudělali pro poklad?

Druhý den jsme museli rozhodnout, kdo půjde první. Rychlé šípy, Bílé papuce nebo Bojové fretky? O to jsme svedli krutý boj, během nějž se nikdo neobrátil zády ani ke svému nejbližšímu příteli ☺. A k pokladu jsme stejně dorazili téměř zaráz. Když jsme vykopali velkou dřevěnou truhlu a otevřeli ji, ozvalo se vzrušené šeptání. Poklad jsme si poslední den spravedlivě rozdělili.

Tou dobou už bylo sbaleno, pokoje vyklizeny a my jsme čekali na příjezd autobusu. Ten nás dovezl zpátky do civilizace, blíž k rodičům, sourozencům i k novému školnímu roku.

Za vedení tábora Eva Hodovská